

At the entrance of the Tent of Meeting you shall sit day and night for seven days and keep the charge of Adonoy and you will not die, because I have been thus commanded.

1. **ספר ויקרא ח: לה-לו**
 וּפְתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה
 שְׁבַע יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי ה'
 וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי:

Aharon and his sons fulfilled all the edicts that Adonoy commanded through Moshe.

וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 אֲשֶׁר־צִוָּה ה' בְּיַד־מֹשֶׁה:

SO AARON AND HIS SONS DID [ALL THE THINGS] — This is stated to tell their praise — that they did not turn to the right nor to the left (cf. Sifra, Tzav, Mechilta d'Miluim 1 38).

2. **רש"י שם**
 ויעש אהרן ובניו. להגיד
 שדבחו, שלא הפכו ימין ושמאל:

That they did not deviate. Otherwise, why does Scripture write, “[Aharon and his sons] fulfilled”? It is obvious! Would a righteous man such as he not do, Heaven forbid, as he was commanded by Hashem?

3. **שפתי חכמים שם**
שלא הטו. דאל"כ למה ליה
 למכתב ויעש, פשיטא צדיק
 כמותו ח"ו לא יעשה מה שצוה
 לו הקב"ה:

4. **גור אריה שם**
להגיד שבחן. כי העבודה ענין גדול וחומר יתירא היא, והלכות רבות יש בעבודה, ומגיד לך הכתוב שלא שנו
 ולא טעו באחד מהן לימין ולשמאל, כי בכוונה יתירה ובדקדוק גדול עשה זה, כן הוא דעת רש"י.

אבל בתורת כהנים לא דרשו כן, אלא שעשו זה בשמחה לקיים מה שאמר להם משה כאילו שמעו מפי הגבורה. וזה יותר נכון, דזה שייך כאן, כי דרך עולם – גדול שנצטווה מאחר, אינו עושה בשמחה שהוא ישמע לאחר, אבל אהרן היה שמח כאילו בעצמו שמע. שלא דרשו 'להגיד שבחן' שלא שינוי אלא במקום שהמעשה הוא דבר קשה, כגון 'וישב ויחננו לפני פי החירות' (שמות יד, ב), שזה היה דבר קשה להתקרב אל רודפיהם, אבל בשאר מקום שנאמר 'ויעשו' דרשו לפי ענינו.

Aharon did so; towards the face of the Menorah he lit its lamps, just as Adonoy commanded Moshe.

5. **ספר במדבר ח: ג**
 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מֹול פְּנֵי הַמְּנוֹרָה
 הַעֲלָה נִרְתִּיָהּ בְּאֶשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מֹשֶׁה:

AND AARON DID SO — This is stated in order to tell the praise of Aaron — that he did not deviate [from G-d's command] (cf. Sifrei Bamidbar 60).

6. **רש"י שם**
 ויעש כן אהרן. להגיד שדבחו
 של אהרן שלא שנה (ספרי):

7. **מעין בית השואבה שמות ח: לה-לו**
 וברש"י ויעש אהרן ובניו להגיד שבחן שלא
 הטו ימין ושמאל. וצריך ביאור לשון זה של
 "הטייה" ימין ושמאל, הרי בדרך כלל אי
 "להגיד שבחו שלא שינה" ולשון רש"י ריש פי
 בהעלותך, והוא לשון רגיל ומובן, אבל כאן
 אינו מבואר כל כך איזה ענין של הטייה שייך
 פה.

It came to pass, on the day Moshe finished erecting the *Mishkon*, and he anointed it and consecrated it and all of its utensils, and the Altar and all its utensils, and he anointed them and consecrated them.

8. **ספר במדבר ז: א-ב**
 וַיְהִי בַיּוֹם כְּלוֹת מִשְׁחַת מִשְׁחָה לְהַקִּים אֶת־
 הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־
 כֵּלָיו וַיִּמְשַׁח אֹתָם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם:

The leaders of Israel brought, [those who were] the heads of their fathers' houses; they were the leaders of the tribes, they stood by during the counting.

וַיָּקִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רְאֵשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטֹּת הֵם הַעֲמִידִים עֲלֵהֶפְקָדִים:

"And it was on the day that Moses had finished setting up the mishkan" (the tabernacle): Scripture here apprises us that all the seven days of consecration Moses would assemble the mishkan every morning and anoint it and dismantle it, and on that day (the eighth) he set it up and anointed it and assembled it and did not dismantle it.

9. ספרי במדבר מד ויהי ביום כלות משה. מגיד הכתוב, שכל שבעת ימי המילואים היה משה מעמיד את המשכן, ובכל בוקר ובוקר מושחו ומפרקו; ואותו היום העמידו, משחו – ולא פרקו.

ושמאל, אלא ישבו באותו מקום ממש ולא קמו ולא זזו.

ודרך אגב ראוי להעתיק כאן את דברי מרן הרב שמשון רפאל הירש זצוק"ל, שמה שהיה משה מפרק את המשכן כל שבעת הימים ורק בשמיני העמידו ולא פירקו, לרמוז על שבעה משכנות ובתי מקדש (מדבר, גלגל, שילה, נוב, גבעון, מקדש ראשון, מקדש שני) שלא עמדו לנצח, ועל השמיני (מקדש שלישי שיבנה במהרה בימינו) שיעמוד לעולם, עכת"ד.

10. מעין בית השואבה שמות ח: לה-לו ויתכן לומר בפשיטות, שהרי לפי שיטת הספרי היה משה רבינו מפרק את המשכן בכל לילה של שבעת הימים הללו, ורק ביום השמיני העמידו ולא פירקו, ונמצא שהיו חייבים לשבת בלילה במקום שהיה שם פתח אהל מועד ביום, אבל לא היה האהל מועד עומד כלל באותה שעה. והיא עבודה קשה מאד לשבת במקום אחד בדיוק כל הלילה, ואף על גב שלא עמד שם האהל מועד לסימן. ולזה מגיד הכתוב את שבחן שלא הטו ימין

11. Meyer, R. D., et al. (2014). Measuring job-related situational strength and assessing its interactive effects with personality on voluntary work behavior. *Journal of Management*, 40(4), 1010-1041.

Social scientists have long argued that human behavior is a joint function of individual differences (e.g., intelligence, personality, interests) and situational characteristics (Cronbach, 1957; Lewin, 1936). Although no true consensus exists about the nature and structure of situations (Funder, 2006; Johns, 2006), many have highlighted the importance of situational strength (e.g., Johns, 2006; Mischel, 1977; Weiss & Adler, 1984). Indeed, Snyder and Ickes (1985: 904) went so far as to argue that situational strength should be viewed as "the most important situational moderating variable." Defined as implicit or explicit cues, provided by entities external to the individual, regarding the desirability of various forms of behavior (Meyer, Dalal, & Hermida, 2010), situational strength has been shown to moderate several relationships that are of particular interest to organizational scientists (cf. Barrick & Mount, 1993; Beaty, Cleveland, & Murphy, 2001; Meyer, Dalal, & Bonaccio, 2009).

The central tenet of situational strength is that it encourages individuals to engage in behaviors that they are unlikely to demonstrate when left to their own devices (Adler & Weiss, 1988; Stagner, 1977). The classic example of a strong situation is a red traffic light (Cooper & Withey, 2009). Here, relevant traits are unlikely to influence behaviors because the most appropriate course of action is so well defined that it overrides most people's natural tendencies, thereby muting the predictive validity of the individual difference(s) in question. Conversely, a yellow traffic light is a relatively weak situation because its behavioral message is open for interpretation. Thus, daring individuals are likely to speed through yellow traffic lights, whereas cautious individuals are likely to stop. As a result, relevant relationships are predicted to be stronger in those situations where the most appropriate course of action is in doubt (i.e., "weak" situations) and weaker in those situations where the most appropriate course of action is apparent (i.e., "strong" situations). In an example